

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 18

Presidència **de l'Honorable Sra. Encarnación Pastor i Sánchez**

Sessió celebrada dia 8 d'octubre del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1151/08**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a llei de terminis per a l'avortament. 254
 - 2) **RGE núm. 7981/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a retalls de serveis sanitaris al centre de salut de Can Picafort. 260
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Comenzamos la sesión. En vista de que no... Acaba de aparecer.

Buenas tardes, señoras y señores diputados. Comenzaremos la sesión de hoy en primer lugar pidiendo si hay alguna substitución.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, Aina Rado substitueix Rosa Maria Alberdi.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Aina Crespi, Xisco Dalmau.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gaspar Oliver substitueix Antònia Gener.

1) Proposició no de llei RGE núm. 1151/08, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a llei de terminis per a l'avortament.

LA SRA. PRESIDENTA:

El primer punto del orden del día corresponde a la Proposición no de ley RGE núm. 1151, del Grupo Parlamentario BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a la ley de plazos para el aborto. Tiene la palabra el representante del BLOC, Sr. Alorda, por un tiempo de diez minutos.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Duim avui una proposició no de llei per demanar, per instar l'Estat, en aquest cas les Corts Generals, perquè elaborin una llei de terminis per a l'avortament, un tema social important en aquests moments.

Amb una miqueta de recordatori, per recordar la situació on ens trobam, apuntaríem que a partir de molts de segles d'una determinada moral institucionalitzada a partir d'una religió majoritària per la qual qualsevol acte sexual havia de produir la reproducció, la qual cosa ens ha duit fins i tot a la condemna de qualsevol pràctica fins i tot de caràcter onanista, hi ha hagut una evolució social molt important, extraordinàriament important, que ha tengut unes conseqüències dins la modificació legislativa però que nosaltres consideram que encara no estan adequades a la realitat social. Recordin que si en aquells primers moments hi havia la prohibició fins i tot penal de qualsevol pràctica anticonceptiva, des d'una premissa, ja dic, que qualsevol element incipient, fins i tot potencial, de vida ja havia de ser preservat, l'any 78 queda llevada del Codi Penal la penalització dels anticonceptius, però queda encara tota una mentalitat, tota una psicologia basada en aquesta mateixa concepció que dura tota una sèrie d'anys.

En el cas concretament de la interrupció de l'embaràs arriba l'any 85 una primera llei, l'única que hi ha hagut, de modificació del Codi Penal, modificació del Codi Penal, en la qual un dels supòsits, que era la prioritat de la vida de la mare, de la salut de la mare, era l'únic pràcticament que quedava

protegit. Recordin que aquesta situació ja ve..., la desprotecció venia de molt enrere; recordem que per exemple a una memòria de la Fiscalia de l'any 74 estava parlant de 300.000 avortaments a l'Estat espanyol en aquell moment, per tant clandestins -no, clandestins no, penats, és a dir, qualsevol persona que podia ser trobada en aquest supòsit estava castigada penalment-, i que l'any 85 s'aconsegueix aquesta prioritat de la salut de la mare. Record que el Codi Penal, devia ser el del 74, en aquell moment l'únic alleugeriment que tenia la pràctica de l'avortament era si s'havia fet per protegir l'honor de la relació familiar, d'alguna manera, la vida de la mare no era un atenuant sinó que ho era l'honor i l'honra. Això canvia radicalment però ens trobam encara que no s'admet una situació a la qual qualsevol persona, qualsevol parella, qualsevol dona pugui decidir en els primers moments de la gestació la continuïtat o no d'aquell embaràs.

Aquesta idea de sancionar una certa hipocresia social amb el tema fins i tot penal, que, ja dic, tots aquells anys va representar que moltíssimes dones haguessin pogut quedar tancades o amb unes repercussions d'aquestes característiques, continua després del 85. El motiu més flagrant que apunta o que defensa aquesta possibilitat d'interrupció de l'embaràs és la salut psíquica de l'embarassada. Aquí hi ha hagut un element de tolerància d'un sentit lax que és el que ha permès una aplicació d'aquesta llei en un sentit més ampli. Però, clar, ens trobam amb una interpretació d'una norma penal de caràcter realment preocupant. Sempre estam parlant de dones que estan o no incomplint el Codi Penal, estam parlant d'això i que estam interpretant si tenen o no el dret a aquesta interrupció de l'embaràs i per tant una participació d'allò públic.

Què ens ha duit? Em sembla que a les Illes Balears continuam estant ara..., les dades de l'any 2007 parlen de més de 3.000 interrupcions de l'embaràs; són xifres realment importants, la qual cosa ens du a pensar que també és cert que hi ha d'haver moltíssima més tasca d'educació sexual, que després de tots aquells anys de prohibició dels anticonceptius afortunadament i després d'uns moments gairebé heroics de planificació familiar s'han intensificat molt les tasques d'educació però han estat insuficients. D'aquí és un dels punts que plantejam a la nostra moció perquè veim que és la bàsica, no actuar després sinó amb molta d'educació i amb moltes mesures preventives, però estam parlant, ja dic, d'aquestes 3.000 dones de l'any 2007 que han hagut d'acudir a la interrupció de l'embaràs., per no comptar les que ho han fet fora de les Illes Balears, amb una situació, ja dic, que amb aquesta interpretació delicada ens du, per exemple, que pràcticament el 95% d'aquestes intervencions s'han fet en allò privat, només un 4% s'han fet dins la xarxa pública perquè hi pugui haver una intervenció també més ràpida i una intervenció més tolerant dels supòsits que marca la llei.

Aquesta interpretació precisament ara ha rebut, sobretot a partir de l'any passat, unes embranzides dures per part d'una part de la societat civil que està fins i tot emproant i duent contra les cordes les empreses o les clíniques i les persones, les dones que estan intentant dur a terme aquesta planificació familiar ja en el moment de la interrupció de l'embaràs. Bé, això creim que està duent a una situació de tractar de delinqüents unes persones que es troben en una situació difícil, complicada, delicada humanament, personalment, familiarment, i que en comptes de trobar..., bé, la resposta de l'Administració i de la societat es troba amb una amenaça.

També troba una altra qüestió: que els excessos que es podrien produir, perquè tots convenim que hi pot haver una convenció sobre fins a quin punt encara no hi ha una gestació digna de ser protegida, o fins a quin punt el nivell de protecció que hagi de tenir, es pot arribar a alguns excessos; alguns han estat denunciats i com que la laxitud està un poc fora del sistema, i això ho reconeix la nostra proposició no de llei, doncs marca una dificultat d'una resposta també clara, el que no du que la immensa majoria dels casos són claríssimament d'una raonabilitat absoluta respecte de la intervenció que s'ha plantejat i que no podem participar en absolut de la criminalització que se n'ha pogut fer, de qualque cas que efectivament podia haver resultat fora de qualsevol límit.

Com han afrontat la Unió Europea, tots els països del nostre entorn, aquest debat?, que també és de salut, que és físic, que és de sanitat, però que també té uns components també de moral pública; com ho han resolt? Idò bàsicament a través d'una convenció, que és un termini, en el qual s'apunta quan és que és digne de protecció, o més digne de protecció, perquè tot té uns nivells i més d'uns paràmetres, aquesta gestació. I ens trobam que normalment és de l'ordre de les 12 setmanes, els 3 mesos, un termini on la decisió de dur la viabilitat d'aquest embaràs o no queda en mans de la mare. A molt d'indrets després hi ha un altre termini més ampli on queden establerts criteris terapèutics, que és quan hi ha unes dificultats del fetus, i a partir de llavors sí que ja només és un problema quan tenguim un perill real la mare. Bé, nosaltres creim que aquesta fórmula de la llei de terminis és molt adequada, és la pròpia del nostre entorn, és aquest element en el qual més enllà del debat científic, que segur que també s'ha de tenir però que respon als ítems de moralitat pública, social, que són raonables de tenir presents, més enllà que la moral personal, la moral religiosa de cadascú pugui dur a uns paràmetres distints, que això és evident que sempre s'ha de respectar però que no es poden dur al Codi Penal, com a mínim social.

Per tant jo crec que acabar amb aquesta inseguretats jurídica, aquesta amenaça que pesa sobre tants de milers de dones que estan utilitzant en aquest moment els supòsits que marca el Codi Penal, ho hem d'afrontar. D'aquí ve aquesta instància per part del Parlament de les Illes Balears d'homologar-nos amb tota la normativa, amb la majoria de la normativa europea -quedarà Irlanda, quedaran altres estats que no han volgut entrar dins aquesta filosofia laical que inspira les legislacions del nostre entorn, i pensam que aquest termini, amb independència de si són 3 mesos, són 12 setmanes, són 14 setmanes, hi ha distinta franja en el dret comparat, però creim que aquesta és una fórmula adequada per acabar amb la inseguretats jurídica.

I a partir d'aquí creim que aquest servei, aquesta actuació ha de ser percebuda com una actuació sanitària de la cartera de serveis de l'Administració pública. No s'ha de dur com un supòsit extrem, terapèutic de la salut de la mare ni com una qüestió tan dins l'àmbit del privat, sinó que ha de ser realment un servei públic. Som conscients que aquesta no és la millor fórmula, és una fórmula traumàtica d'afrontar una situació d'un embaràs no desitjat, allò raonable, allò desitjable per a tothom és que aquests moments no s'arribin a produir, i és per això que també dedicam els punts segon i tercer a un canvi legislatiu que acompanyi una vertadera educació sexual, on hi hagi aquests elements d'anticoncepció d'emergència, per exemple com la mesura que ha pres ja el Govern de les Illes Balears amb la píndola del dia després, com protegir -i aquest és el darrer punt- i també com una reacció sobretot en aquells fets que es produïren l'octubre, el novembre, amb tota una campanya en contra dels professionals i de les clíniques d'interrupció voluntària de l'embaràs, que creim que mereixerien més la protecció de l'Administració pel servei que presten que no la persecució a la qual els vèiem sotmesos.

Per tant, i malgrat que el gran repte és l'educació sexual, com no hi ha dubte, el punt que avui sotmetem a la consideració del Parlament és més aviat resoldre els supòsits, que tots voldríem que fossin molt menys, d'interrupció voluntària de l'embaràs i que fos resolt a través de la fórmula tan establerta ja a nivell de dret comparat dins el nostre entorn de la llei de terminis.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Alorda. Para fijar posiciones seguidamente habrá la intervención de los grupos de menor a mayor. Tiene la palabra la representante del Grupo Mixto, Sra. Suárez, por un tiempo de diez minutos.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Alorda, sàpiga i vagi per endavant el nostre suport a aquesta iniciativa, perquè coincidim bàsicament amb el plantejament general que ha expressat vostè i que està a la proposició, i també amb les mesures proposades.

Nosaltres sí que volem fer algunes consideracions generals, algunes vostè les ha esmentat, altres tal vegada no, però pensam que és important remarcar-les i que en quedi constància.

Bé, vostè ja ha comentat aquesta primera llei del 1985. Vostè l'ha presentada com va ser en el seu moment, d'una manera diríem un tant crítica. Nosaltres també voldríem recordar que en aquell moment històric en què es va promulgar aquesta llei realment era gairebé diríem revolucionària en el moment en què estava Espanya, l'Espanya dels anys vuitanta, i que encara estava mig despertant de la fosca etapa del franquisme. Què ha passat des de llavors, des d'aquesta llei del 85? Han passat, per resumir, bàsicament tres coses. En primer lloc ha passat que, tot i que aquesta llei està en vigor, s'ha produït un augment ininterromput de les interrupcions voluntàries de l'embaràs, és a dir, cada vegada són més dones les que estant avortant. En el cas de les Illes Balears parlen les

xifres que tenim de 2.500 dones a l'any, i des que tenim estadístiques fiables, que seria de l'any 97 fins ara, ens trobam que el nombre total de dones que avorten es multiplica per 2,5 punts, i si ens fixem en les taxes d'incidència estem parlant que aquestes taxes es multipliquen per 2.

Una segona qüestió que vostè ha remarcat i que ens sembla molt important és el greu problema d'inseguretat jurídica que s'ha creat, inseguretat jurídica derivada de la mateixa llei i, a més, agreujada per les campanyes diríem quasi de caire fonamentalista de grups antiavortistes que tenim al nostre país. Els processos que vostè ha comentat que es donaven el mes de novembre, que cridaven els jutjats els representants de les clíniques, dones que havien avortat, ens han recordat èpoques passades que nosaltres pensàvem que ja no tornarien a ser vistes i que s'han produït ara, quan estem ja al segle XXI. Un altre problema derivat d'això ha estat que també aquesta llei el que ha provocat és que s'ha produït fins i tot la desprotecció diríem dels fetus en el sentit que pràcticament en qualsevol moment de la gestació s'han pogut produir avortaments.

I una tercera disfunció derivada d'aquesta llei ha estat -i vostè ho ha esmentat- que s'han derivat o que es dugui a terme la major part dels casos d'interrupció voluntària de l'embaràs a clíniques privades; en el cas de Balears estem parlant de gairebé el 96%. I una cosa que s'ha de tenir en compte és que, a més, aquests avortaments en clíniques privades en moltes ocasions no es donen amb unes condicions de qualitat o, diríem, d'excel·lència assistencial que serien desitjables.

Vist tot això, fet aquest recorregut, nosaltres també pensam que ha arribat el moment de fer un canvi legal, un canvi legal que ha d'aconseguir dues coses: d'una banda connectar amb la realitat que vivim, la realitat d'avui no és la mateixa de l'any 85, i, d'altra banda, i crec que és la més important, corregir les disfuncions que hem explicat. Nosaltres pensam i coincidim que aquesta nova llei ha de basar-se i ha de tenir bàsicament quatre objectius: ha de basar-se en el dret que tenim les dones per decidir sobre la maternitat; ha de basar-se també a fer aquest dret de les dones a decidir compatible amb el dret a la vida del fetus a partir d'un determinat moment del procés de gestació, i ha d'aconseguir normalitzar la pràctica dels avortaments en el sentit que deixin de ser una pràctica habitual a les clíniques privades i passi a formar part de la sanitat pública, insisteixo, amb una excel·lent i necessària bona qualitat assistencial. Coincidim amb vostè que en els paràmetres el marc de referència ha de ser la Unió Europea, consideram que són vàlids els arguments que vostè ha donat i que aquest hauria de ser un poc el full de ruta d'aquesta nova llei.

Passem a les propostes d'acord. Votarem a les tres, lògicament, que sí, però volíem fer una petita reflexió en relació a la segona proposta. Nosaltres pensam que efectivament és imprescindible intensificar les mesures que assegurin una adequada educació sexual, i també que hi hagi un accés universal, senzill, fàcil, gratuït, a tots els mitjans anticonceptius, i en relació a això dues qüestions: un suport total a la mesura posada pel Govern, que fa uns mesos ha disposat la dispensació gratuïta de la píndola postcoital; i després una qüestió important sobre les mesures d'educació sexual, i és que aquestes no poden ser generals, no poden ser indiscriminades, sinó que és important saber a qui han d'anar dirigides. En aquest sentit aportam dues dades que tenim d'un informe sobre la interrupció

voluntària de l'embaràs que són interessants. A les Illes Balears en els darrers temps s'ha vist que l'augment de la incidència de la interrupció voluntària de l'embaràs recau fonamentalment en el col·lectiu de dones immigrants; de fet els primers sis mesos del 2007 el 46,1% de les dones eren d'origen estranger, i d'aquestes gairebé el 60% eren sud-americanes. Per tant és important que aquestes mesures vagin dirigides a aquests col·lectius més vulnerables. I després també una altra dada interessant és la que fa referència al tram d'edat de l'adolescència. Jo crec que en els darrers anys sí que s'ha produït un augment de l'educació sexual, tant en quantitat com en qualitat, però resulta que justament en aquest tram d'edat, de 15 a 19, observam que la incidència, és a dir, l'augment d'embarassos, pràcticament s'ha duplicat, la taxa d'incidència en les adolescents s'ha duplicat. Per tant també aquest és un altre col·lectiu que ha de ser objectiu preferent d'aquestes mesures d'educació sexual i que probablement han de ser específiques per a aquests col·lectius.

Feta aquesta reflexió, tornam repetir, reiterar que votarem a favor i que esperam que aquesta proposició contribueixi a aconseguir una nova llei que estigui arrelada a la realitat, que acabi amb les disfuncions provocades per l'actual llei i que sobretot ajudi les dones d'aquest país a viure amb normalitat el que en moltes ocasions no deixa de ser un problema personal de gran transcendència.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Suárez. Por un tiempo de 10 minutos tiene la palabra el Sr. Melià en representación del Grupo Parlamentario Unió Mallorca.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, per anunciar el vot favorable del Grup Parlamentari d'Unió Mallorca a aquesta proposició no de llei. Com que coincidim amb molts dels arguments que han utilitzat els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula intentarem evitar repeticions, i només dir que pensam que aquesta proposició no de llei va justament a lluitar més que contra la inseguretat jurídica jo diria que contra la hipocresia jurídica, perquè quan un veu les xifres de les interrupcions voluntàries de l'embaràs i a la vegada veu el Codi Penal alguna cosa realment no lliga, i en realitat els que som juristes sabem que les normes jurídiques estan per complir-se, i que quan una norma jurídica està dictada, vigent, però no es compleix, com és el cas de les interrupcions voluntàries i dels delictes relacionats amb aquestes interrupcions voluntàries, alguna cosa no funciona. Vol dir que la societat ha avançat més que la norma jurídica i que és ben hora que aquesta norma jurídica es canviï.

Entenem que a la societat és una realitat la interrupció voluntària de l'embaràs, és una realitat incontestable que moltes dones la practiquen en funció del dret a la seva maternitat i a la seva intimitat, i entenem que la proposició no de llei que planteja el BLOC va en la línia d'adequar la norma jurídica a aquesta realitat. Per tant no podem més que estar d'acord en el fet que s'avanci cap a aquesta situació en què les normes jurídiques serveixen per donar compliment als seus mandats i no com a simples entelèquies que després no es compleixen a la realitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Melià. En representación del Grupo Socialista tiene la palabra por diez minutos la Sra. Aina Rado.

LA SRA. RADO I FERANDO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, han passat vint-i-tres anys des de l'aprovació per part del Parlament espanyol de la Llei reguladora de la despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs. Aquella llei, tot i reconèixer les mancances que tenia, va suposar per a les dones d'aquest país un pas importantíssim, impensable poc temps abans, i aquesta llei que, com dic, tenia les seves mancances, crec que en aquells moments era l'única possible. No oblidem que aquella llei va ser objecte d'un recurs d'inconstitucionalitat per part del partit que representava els postulats de la dreta i de l'Església, en aquells moments Aliança Popular. Sortosament va ser rebutjada pel Tribunal Constitucional i va poder entrar en vigor aquella despenalització.

Poques diputades d'aquesta comissió i fins i tot d'aquest parlament, per motius d'edat, no podran recordar el que va representar aquella llei per a moviments feministes que havien estat capdavanters en la defensa d'aquest tema, sinó també per a totes les dones d'aquest país. No podem oblidar la quantitat de dones, i si més no jo ho vull recordar aquí, la quantitat de dones que morien per sotmetre's a pràctiques, a una pràctica d'interrupció de l'embaràs obligades que fos practicat per persones inexpertes i moltes vegades en condicions higièniques deplorables, la qual cosa duia que cada any haguéssim de lamentar moltes morts per aquest aspecte. Però el que encara feia més injusta aquella situació era que això, el que he dit abans, aquestes morts, normalment les patien les dones amb una capacitat econòmica més baixa, perquè -i aquí està també una mica de la hipocresia, com deia el portaveu del Grup d'Unió Mallorquina- les que tenien possibilitats econòmiques, bàsicament, sabien que anant a l'estranger, agafant un vol podien solucionar el problema de manera satisfactòria; fins i tot vull recordar que fins i tot hi havia agències de viatges especialitzades que anaven a Londres o a Amsterdam, però això només era una possibilitat per a un determinat sector de dones, la immensa majoria es veien abocades a situacions realment penoses.

Per tant no vull deixar..., jo vull que quedi constància, vull reconèixer el gran triomf que va representar aquella llei del 85, tot i les mancances.

Però una vegada dit això, efectivament han passat vint-i-tres anys, la societat ha canviat absolutament. Jo, per fer donar raó a això que dic, vull recordar que en aquest parlament hi havia en aquells moments, 83-87, tres dones; per tant crec que la situació és absolutament diferent, i en aquests moments no podem continuar amb una llei que de qualche manera vol tutelar o tutela de fet les dones, i sobretot que en aquests darrers temps ha demostrat que no dona seguretat jurídica ni als professionals ni a les dones que se sotmeten a una interrupció de l'embaràs. Jo he de dir que ha estat penós i trist veure les forces públiques irrompre dins la intimitat de les dones, entrar dins clíniques, treure els seus historials clínics, i això ens ha recordat uns temps que no volem que es tornin repetir de cap manera.

Per tant saludam amb satisfacció la proposició que du aquí avui el representant del BLOC per Mallorca i PSM-Verds, i dir que estam absolutament a favor i que votarem favorablement. He de dir, de totes maneres, que el Govern ha presentat, concretament dia 11 de setembre, un decret davant el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut per tal de protegir el dret a la confidencialitat de les dones que vulguin interrompre el seu embaràs, i per tant creim que va en sintonia, està en absoluta sintonia amb el que planteja aquesta proposició no de llei que, com he dit abans, li donarem suport. També dir que evidentment això que pretén concretament el ministre de Salut, el Sr. Soria, no basta. Crec que és necessari que es modifiqui aquesta llei a fi d'adaptar-la sobretot a allò que és corrent en els països europeus del nostre entorn, és a dir, una llei de terminis com passa a pràcticament a tota Europa.

Referent a aquest tema concretament també dir que els diputats i les diputades d'aquesta comissió sabran que hi ha una comissió d'experts que estudia en aquests moments aquesta nova llei que esper i desig que sigui una realitat el més aviat possible.

Per això, com deia, estam satisfets de la presentació d'aquesta proposició per part del BLOC, encara que li demanaríem que fes dues correccions en el seu punt primer. El seu punt primer parla de decidir adaptant una llei de terminis basats en el dret de les dones a decidir sobre la seva maternitat durant els tres primers mesos d'embaràs. Com acab de dir, en aquests moments hi ha una comissió que estudia precisament aquest tema i crec que no seria bo que nosaltres tancàssim un termini, ja que s'està valorant si poden ser deu setmanes, catorze setmanes, setze setmanes..., diferents terminis. Per tant, jo demanaria que suprimissin els tres primers mesos i deixar només una llei de terminis, en això efectivament absolutament d'acord.

També demanaria que al final del primer punt, allà on diu "seguretat jurídica i que garanteix que els avortaments es duguin a terme de manera normalitzada", es llevàs "xarxa pública" i s'hi afegís "i que asseguri la prestació del servei per l'administració sanitària". Com ja s'ha dit en aquests moments, i és cert, el 97% dels avortaments es produeixen a clíniques privades.

Pel que fa al segon punt, el Parlament de les Illes Balears demana un canvi legislatiu, demana educació sexual. Hi estariem absolutament d'acord. Creim que no basta la informació, en aquests moments els joves, els adolescents tenen molta informació, però jo crec que faria falta precisament això, formació. Crec que aquí és on fallam, falla tota la societat perquè evidentment un avortament en realitat és un fracàs de tota la societat, ja s'ha dit també aquí, no és agradable, representa un trauma per a una dona que es veu abocada a practicar una interrupció de l'embaràs. Per tant, tot el que fem per tal de formar els nostres joves serà ben rebut i és necessari.

Pel que fa evidentment al tema dels anticonceptius i l'anticoncepció d'urgència, totalment d'acord. Per això també el Govern d'aquestes illes, com tots vostès saben, ha posat a disposició la píndola postcoital de manera totalment gratuïta a la sanitat i dispensada per la sanitat pública.

Del tercer punt, crec que ja s'ha dit que és necessari protegir els professionals de les clíniques perquè no es vegin abocats a patir el que s'ha vist aquests darrers mesos, les forces públiques detenint metges que practicaven, almanco s'ha de pressuposar, com es pressuposa en altres casos, la innocència. Aquests senyors acusats pràcticament de cometre assassinats. Crec que no és bo que es donin aquestes situacions, crec que això s'ha d'acabar. Per tant, donam la benvinguda a aquesta proposició i molt gustosament li donarem el nostre suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Rado. Por un tiempo de diez minutos en representación del Grupo Parlamentario Popular, la Sra. Isabel Llinàs.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies, presidenta. L'avortament és la història d'un fracàs. A la nostra comunitat autònoma són 3.000 fracassos. S'ha millorat la informació, s'ha millorat la informació sexuals en els nostres centres educatius, hem fet campanyes publicitàries, però al final aproximadament 3.000 dones o al·lotes joves, crec que recordar que la mitjana és d'uns 27 anys, cada any decideixen avortar a la nostra comunitat autònoma.

Per això anunciam i esperam tenir el suport perquè ha estat una reivindicació que tots els grups han fet avui horabaixa, presentarem una iniciativa parlamentària d'un Pla d'educació sexual en aquest parlament, on presentarem mesures que facin una especial incidència en l'educació sexual per als nostres nins i nines, també mesures per sensibilitzar la població més jove amb campanyes sobre embarassos no desitjats, i sobre malalties de transmissió sexual, a més del VIH, així com mètodes anticonceptius, a més de formació i conscienciació sobre tot allò que envolta aquest tema.

Per altra banda, respecte de la Llei d'interrupció voluntària de l'embaràs feta l'any 85, recordar a la Sra. Rado que sí hi ha diputats que tal vegada no formàvem part en aquell moment d'aquest parlament, però sí que tenen edat suficient per recordar-se'n, sí senyora! I a més ja era mare en aquells anys, l'any 85 quan es va aprovar aquesta llei. I li vull dir que és més fàcil fer memòria històrica que defensar aquesta proposició no de llei que ha presentat el BLOC. Però bé, aquesta llei, la Llei Orgànica 9/1985 en aquell moment és cert que va ser difícil en la seva concepció, però va ser acceptada per una gran majoria de les persones que en aquell moment vivien a Espanya. Reconeixem que actualment té dificultats en la seva aplicació, però si tengués i comptés amb millors controls, es podrien evitar aquests problemes d'avortaments il·legals, com els darrers casos a què s'ha fet menció avui horabaixa en aquesta comissió.

Voldríem que es reconegués la incompetència del Govern central en l'aplicació de la llei. O sigui, el Govern central està atordit per la seva pròpia incapacitat per garantir i donar seguretat jurídica i sanitària a les dones que es volen acollir a la llei, i als professionals psiquiàtrics i ginecòlegs que volen aplicar aquesta llei. Totalment i absolutament. Cal recordar que tan sols hi ha sis comunitats autònomes on es pot aplicar aquesta llei i és obligació del Govern central donar compliment a les lleis.

Ara el Govern central es despenja dient que vol fer una nova llei d'avortament per a l'any 2009, la improvisació del Govern socialista no té límits. Fem un poquet d'història. Programa electoral de l'any 2004 diu el Partit Socialista que farà una llei de terminis, governen durant quatre anys i no la fan. Desembre de l'any 2007, el Sr. Rodríguez Zapatero diu que obrirà un debat sobre l'avortament. És curiós, però en el programa electoral amb què es presenta el Partit Socialista del març del 2008, fa pocs mesos, no diu res d'una llei de terminis, res. El Partit Socialista guanya les eleccions i el juliol d'aquest mateix any la Sra. María Teresa Fernández de la Vega diu que revisarà la llei actual.

Dia 4 de setembre l'actual ministra d'Igualtat, Bibiana Aído, anuncia la nova llei i la creació d'un grup d'experts i expertes que assessorarà el Govern. D'una cosa ens congratulam, que hi ha una representant mallorquina dins aquesta comissió, l'actual directora de Responsabilitat Social Corporativa del Govern. D'això n'estam contents, almanco hi ha una representant mallorquina. Dia 18 de setembre s'aprova dins la Comissió d'Igualtat del Congrés dels Diputats la creació d'una subcomissió en el Parlament. El PSOE realment s'està convertint en un especialista a prometre una cosa i després fer-ne una altra.

Però així i tot hi ha un parell d'interrogants que a aquest grup parlamentari ens preocupen. En primer lloc, una suposada nova llei de terminis implicaria una reforma de l'article 417 del Codi Penal. Per altra banda, per què no duen endavant la iniciativa els ministeris de Sanitat i Justícia que sí tenen competències en aquest sentit i en canvi qui du la iniciativa és el Ministeri d'Igualtat sense tenir competències? Això ens preocupa. Una vegada més, la incongruència del Partit Socialista que diu en el seu programa textualment els ho llegiré: *"iniciar una reflexió sobre la ley vigente y sobre la posibilidad de modificarla atendiendo al debate social, con el*

fin de garantizar la igualdad al acceso y la validez de la prestación sanitaria". O sigui, increïble.

Nosaltres pensam que s'ha d'obrir un període de reflexió on tots els sectors hi puguin participar, que es puguin fer aportacions per solucionar les deficiències que hi pugui haver i si hi són, que es procedeixi a reformar l'actual llei. No es pot reformar sense un debat previ, un debat que sigui social, polític i constitucional. Per tant, aquest grup rebutjarà la iniciativa presentada pel BLOC. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Llinàs. Por contradicciones tiene la palabra el representante del BLOC el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment és el tràmit formal de contradiccions perquè afortunadament, i ho agraeix, ens ha contradit poc en la posició que nosaltres hem mantingut, cosa que en bona mesura agraeix, d'entrada, al Grup Mixt-Eivissa pel Canvi el seu suport. Coincidir en la precisió dels objectius diana de les campanyes, tot i que evidentment s'ha de fer de manera general. Insistir, com ja he apuntat, en el tema de la hipocresia penal i coincidir amb allò que deia el Sr. Melià, que si la hipocresia en temes jurídics és delicada, mai no és convenient fer-ho en qüestions penals, és inacceptable perquè dur-ho al Codi Penal, el mínim de reacció penal que tracta de delinqüents als que no el compleixen, això duria els mínims moralment acceptables per a la comunitat, dur-ho al Codi Penal és una qüestió extraordinàriament delicada i aquí no hi poden quedar tants de supòsits que llegint el 417bis hi podrien entrar.

Una precisió a la Sra. Llinàs. Evidentment nosaltres en cap moment no hem dit que els avortaments que s'havien practicat eren il·legals, en cap moment. Hem dit que s'està fent una interpretació tolerant, laxa dels supòsits, cosa que en Codi Penal és delicada, però també hi ha l'article 3 del Codi Civil, com s'apunta, que totes les normes s'han d'interpretar d'acord amb el context, la moral social d'aquell moment, en el moment històric en el qual es produeixen. A nosaltres ens molesta anar a aquests articles d'integració per parlar de Codi Penal, ens molesta. Ara, nosaltres no afirmarem en absolut que cap d'aquests avortaments que s'ha produït és il·legal.

Si vostès creuen que són il·legals i ho diuen, amb més motius ja haurien d'accelerar, creuen que hi ha 3.000 delinqüents..., 2.000 dones delinqüents, quantes? Ara no es controla, abans es controlava? Es controlaven les de l'any passat? Les de fa 2 anys? Les dels anys setanta? Les dels anys vuitanta? Què havíem de fer, tractar de delinqüents, com vostè molt bé ha dit?, m'ha agradat molt el seu començament perquè hi coincidim tots que és la història d'un fracàs, d'una situació que no ha sortit bé i que provoca un drama humà que s'ha de gestionar. Tractam de delinqüents els que han fracassat en aquesta situació? No. Jo he trobat de la seva intervenció que coincidíem que aquesta penalització no és correcta. I, en canvi, jo vull donar una passa més, hem d'aclarir les regles del joc perquè, efectivament, marcar-ho en una tolerància general marca que no hi ha les línies clares i tots estam d'acord que un moment determinat de gestació del fetus és digne de la màxima protecció i que no pot quedar a la sort d'una interpretació de

determinades clíniques. Hem de posar les regles del joc, perquè en cas contrari les va posant la mateixa dinàmica social.

En aquest sentit, per tant, nosaltres creim que és imprescindible..., podem coincidir en la valoració positiva que s'ha fet de la Llei del 85, pel moment social que es vivia, però jo insistesc que des del primer dia la Llei del 85 es va instal·lar en la hipocresia, per ventura en la que podia en aquell moment, jo no li vull llevar mèrits. Però tothom era conscient que els supòsits del 417 només funcionarien en la mesura que s'interpretessin laxament. I jugar amb el Codi Penal trob que no és adequat, no incorporem aquí el que sap més del 85, com anava i com el va viure. Per tant, no hi entraré. Que hi ha hagut situacions d'heroïcitat de situacions personals, dels moviments feministes i no en parlem ja de quan estava penalitzada qualsevol mesura anticonceptiva i que podies ser penat per utilitzar anticonceptius, no parlem ja de la Casa de Planificació del 79 a Palma. Hi ha moltes històries associades a una determinada manera, a una manera distinta de veure-ho.

De totes maneres jo vull agrair que en aquest cas..., em sap greu que no s'hi sumi, però que apunti a una possibilitat d'un consens i que s'hi avanci perquè jo crec que les dones i en general la societat, com deia la Sra. Rado, les parelles i els homes afectats hi tenen molt a dir amb una quantitat tan important d'embarassos no desitjats que evidentment són una cosa que afecta molt més la dona, però evidentment afecta tota la societat. Crec que tots hem de fer un esforç perquè això sigui així.

Jo reconec que hi ha aquestes passes per part del Govern de l'Estat, però voldria que s'acceleressin i que en aquest sentit aquesta proposició, aquest acord que prendrà avui aquest parlament pugui ajudar a aquest tràmit. El que no puc acceptar, Sra. Llinàs, és que vostè entengui que s'està improvisant, aquesta mesura com vostè molt bé ha dit, fa vint anys per no dir molt més que s'està debatent. El PSOE, com molt bé vostè ha recordat, té tota una seqüència de compromisos, d'anàlisis que l'ha produït i l'ha tengut..., el tema està madur. Encara ara s'ha creat aquesta comissió d'experts per acabar-ho de madurar. I si això representa que el Partit Popular s'hi pugui sumar, o que hi pugui haver unes pautes científiques, socials que ho precisin ens anirà bé. Però avui hi ha interrupcions voluntàries de l'embaràs, demà n'hi haurà, la setmana que ve n'hi haurà. Ens trobam davant d'una situació a la frontera, i jo agrairia que es resolgués evidentment i que diguéssim a la societat quines són les regles del joc. Qui les vol canviar que ho digui i ens mourem dins el tema democràtic. Però si ja hi ha una gran massa social que troba que s'han de canviar, que es canviïn d'immediat i almanco donarem seguretat jurídica a totes les afectades.

Moltes gràcies en tot cas a tots pel to i pel sentit positiu que han donat a les seves intervencions.

Ah! Una darrera precisió. Nosaltres no tenim cap inconvenient en les esmenes presentades. Nosaltres el que volíem avui és que hi hagués un pronunciament del Parlament a favor d'una llei de terminis, la precisió del termini crec que és lògic que la facin a un nivell dins aquesta forquilla que apuntava la Sra. Rado, el més important és que hi hagi un termini en el qual no es qüestioni la decisió. I després si en comptes de xarxa pública queda aquesta fórmula que sigui com un servei de l'administració sanitària..., en tot cas passarà la Sra. Rado la redacció, nosaltres no hi tenim cap inconvenient. El que volem és que sigui el sistema públic en un sentit ample el que atengui aquesta demanda. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Alorda. ¿Hay asentimiento para modificar los términos o...? ¿Se modifican los términos?

Por parte del Grupo Popular no está de acuerdo que haya asentimiento en este tema.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

El Grupo Popular votará en contra de la proposición no de ley y de las modificaciones que se presenten.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bueno, no puede haber asentimiento porque para que haya asentimiento tenía que haber sido en el tiempo reglamentario. Por lo tanto, procede votar la proposición no de ley tal como está, en los mismos términos que está.

Pasamos a la votación de la Proposición no de ley RGE núm. 1151.

¿Votos a favor? 9.

¿Votos en contra? 7.

Por tanto, queda aprobada la proposición por 9 votos a favor y 7 en contra.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7981/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a retalls de serveis sanitaris al centre de salut de Can Picafort.

A continuació pasamos al segundo punto del orden del día la Proposición no de ley RGE núm. 7981, presentada por el Grupo Parlamentario Popular, relativa a los servicios sanitarios en el centro de salud de Can Picafort. Para defender esta proposición tiene la palabra por un tiempo de diez minutos la representante del Grupo Parlamentario Popular Sra. Aina Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Bones tardes a tots els diputats, i ara canviarem radicalment de tema. Efectivament, passarem a parlar de l'assistència sanitària de Can Picafort. A mi m'agradaria, precisament perquè som en el Parlament de les Illes Balears, no només cenyir-nos a allò que és Can Picafort, que és el que es discuteix a la proposta presentada pel Partit Popular, sinó que puguem tenir un debat més profund com el que ens ha precedit, que puguem tenir plantejaments ideològics diferents, i que cadascú, cada força política defensi allò que considera més oportú, jo crec que és la riquesa de la democràcia. En qualsevol cas per acotar el tema parlarem inicialment del que significa la proposta presentada pel Partit Popular.

El Centre de Salut de Can Picafort és un centre que té moltíssima d'història, té tanta història que el seu debat va començar quan el conseller de Sanitat era Francesc Fiol, va continuar quan la consellera va ser Aina Salom, va continuar la passada legislatura i ara encara forma part del debat polític. És un centre que ha tengut molta d'història, té molta d'història. Va començar amb la discussió de quina havia de ser la seva ubicació, si a Santa Margalida o al nucli de Can Picafort, que en definitiva és el nucli, no és el centre del municipi de Santa Margalida. Però per raons poblacionals, sobretot per raons de població flotant hi va haver un consens de totes les forces en el sentit que s'havia de situar precisament en el nucli de Can Picafort.

És a dir, Can Picafort és una població que té uns 12.000 habitants actualment, però que a l'estiu s'incrementen fins a 35.000, i això va fer que l'administració sanitària considerés oportú que només tengués un consultori mèdic, que és el que tenia, sinó que s'ampliés aquesta consulta sanitària, aquests serveis sanitaris, es fes un centre de salut com Déu mana, per dir-ho de qualque manera, o qualificant el centre de salut, passant de consultori a centre de salut. I que a més, fos un punt d'atenció continuada. És a dir, que Can Picafort no només tengués atenció mèdica, sinó que la tengués durant 24 hores, tot el dia, perquè els seus ciutadans no s'haguessin de desplaçar a Muro, que si no m'equivoc és el PAC més proper, o a l'hospital per rebre assistència d'urgència.

Aquest centre, com dic, té història perquè hi va haver molts de problemes per la cessió del solar, va costar molt, però finalment es va aconseguir. I es va adjudicar el nou centre de salut que consistia en una ampliació del consultori actual per un import de 2 milions d'euros, aproximadament, dic les xifres de memòria, però és una xifra que ens demostra que no es volia fer una simple ampliació o una simple millora d'infraestructura del consultori, sinó que el que es volia fer era una infraestructura suficientment ampla per dotar aquest centre de salut d'un servei mèdic de 24 hores.

El gran problema que tenim avui, i per això dic que encara continua la història d'aquest Centre de Salut de Can Picafort, és que malgrat el compromís tant del Partit Popular la passada legislatura, com anteriorment del Partit Socialista, per cert, l'equip de Govern del Partit Socialista de l'anterior legislatura hi formava part l'actual conseller com a director general, malgrat el compromís d'obrir aquest centre com a PAC d'atenció 24 hores, fa pocs mesos, a principis d'aquesta

legislatura, el Sr. Antich i el Sr. Thomàs varen inaugurar aquest centre com estava amb unes infraestructures més ampliades. És a dir, realment hem ampliat un poquet l'horari, però no s'han fet grans millores i en tot cas no s'ha complert el compromís d'obrir aquest centre 24 hores.

Això és en tot cas una mala notícia per als ciutadans de Can Picafort i per als ciutadans de Santa Margalida, i nosaltres des del Partit Popular ens demanam si feia falta una inversió de 2 milions d'euros per a això, perquè realment feia falta una ampliació del centre, però tal vegada s'hagués pogut fer menys, invertir menys si realment l'objectiu no era obrir-lo 24 hores, però no, l'objectiu era obrir-lo 24 hores, ho dic perquè qualque vegada s'ha discutit aquesta finalitat, jo crec que si agafam fins i tot els *Diaris de Sessions* d'aquesta mateixa comissió, trobarem pronunciaments de tots els partits polítics en el sentit que s'havia de fer el centre de salut a Can Picafort i, a més, aquest centre havia de ser d'atenció continuada.

En definitiva, jo deia al principi que es tracta d'un debat més ample, perquè avui li ha tocat a Can Picafort, fa uns mesos li va tocar a Portocristo, a la passada sessió d'aquesta comissió vàrem discutir exactament el mateix del Centre de Salut de Portocristo, que la va defensar el batle de Manacor, Antoni Pastor. Va passar el mateix, estava previst com a PAC i tampoc no s'ha obert com a PAC. Això ens du a una reflexió més important i és que des de fa un any ens trobam que des de la Conselleria de Salut no només no s'està millorant el servei sanitari, sinó que s'estan retallant serveis. S'estan retallant serveis perquè on avui hi hauria d'haver una atenció 24 hores d'atenció primària, avui aquesta atenció 24 hores no hi és. Ha passat a Can Picafort, ha passat a Portocristo i ara veurem on més passa aquesta situació. I no només això, sinó que quan l'Ajuntament de Santa Margalida va parlar amb el conseller per demanar-li per què no s'obria 24 hores, les paraules del conseller i del seu equip són que "volen tancar punts d'atenció continuada". És a dir, no només no obrir-los, sinó que ens demanam a qui li tocarà llevar el punt d'atenció continuada.

Deia que la reflexió és més profunda perquè es tracta de saber què volem. Nosaltres podem entendre que hi ha manca de metges de família, sempre n'hi ha hagut i sempre s'han cercat solucions. De fet, ara el Govern presumeix, avui rèiem abans de la sessió els diputats del Grup Parlamentari Popular perquè hem vist una entrevista del conseller Vicenç Thomàs a *El País* a l'edició de les Illes Balears, allà on a part de presumir de Son Espases, que també provoca grans rialles, deia que havia incrementat en uns 100 metges l'atenció primària. Si és així, no entenem per què s'han de retallar els serveis d'atenció primària. En qualsevol cas la reflexió és, volem acostar l'atenció primària als ciutadans o no? Podem entendre que hi ha manca de metges, però la solució no passa ni per tancar punts d'atenció continuada, ni per deixar d'obrir aquells que estaven prevists perquè així s'havia deixat a la planificació.

Per tant, com dic, avui parlem de Can Picafort, la setmana passada vàrem parlar de Portocristo, de quin centre haurem de parlar la pròxima setmana o d'aquí a uns mesos? Què vol fer el Govern, acostar la sanitat als ciutadans a través d'atenció primària, que és el que diuen en el seu discurs, o realment el que vol és no fer probablement allò que estava previst a la legislatura passada, tot perquè ho havia previst el Partit Popular? A mi m'agradaria que aquest debat que, com deia, avui se centra a Can Picafort, tengués una alçada molt superior, i es pogués produir en aquesta Comissió de Salut, perquè hem de ser molts conscients d'allò que està passant, i allò que està passant fa un any és que en sanitat, igualment com ha passat amb el tancament dels quiròfans del General, tancament de les unitats d'hospitalització a domicili de Son Llätzer, el tancament o no inauguració de la Unitat de Fibromiàlgia de l'Hospital General, tancament i no inici del PAC de Portocristo, el mateix a Can Picafort, ens trobam que enlloc de caminar cap endavant, caminam cap enrera.

Per tant, des del Partit Popular feim aquesta reflexió, òbviament ens cenyim a allò que diu la proposició no de llei i demanam sotmetre a debat i també a votació aquesta iniciativa i el que demana és simplement que el Parlament insti la Conselleria de Salut que s'incorpori el servei de punt d'atenció continuada en el nou Centre de Salut de Can Picafort perquè els 12.000 ciutadans actuals i els 35.000 que viuen allà durant l'època estival a Can Picafort puguin tenir uns serveis sanitaris complets, no només en un horari limitat d'atenció, sinó que durant les 24 hores si tenen una urgència puguin tenir el metge devora.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Castillo. Para fijar posiciones, se procede a las intervenciones. El Grupo Parlamentario Mixto, no quiere intervenir.

Pasamos al Grupo Parlamentario Unión Mallorquina, el Sr. Melià tiene la palabra por un tiempo de diez minutos.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La història, ja ho sap la Sra. Castillo, ho diuen els grans intel·lectuals del món, la història no s'ha acabat i continua i per tant la història d'aquest centre de Can Picafort també continuarà, segur.

Hi ha un tema previ que consideram des del Grup Parlamentari Unión Mallorquina que s'ha d'aclarir, nosaltres no podem compartir les paraules de què s'estan retallant serveis, com diu la proposició no de llei i com ha expressat oralment la portaveu. Consideram que a Can Picafort s'estan i s'han augmentat els serveis, perquè s'ha creat un espai nou més ample, amb més capacitat, s'ha augmentat la plantilla, durant la temporada d'estiu s'ha posat un PAC mòbil, un punt d'atenció continuada mòbil que ha prestat atenció els dies festius i els caps de setmana i per tant el servei sanitari, les prestacions sanitàries s'han millorat, no s'han retallat. Perquè el terme de comparació del que es millora i es retalla s'ha de fer en relació amb la realitat existent, no en relació amb una expectativa o una

planificació, perquè vostè sap perfectament que una planificació i una expectativa és molt desitjable, és necessària, però moltes vegades és difícil d'assolir.

I és difícil d'assolir perquè en aquesta qüestió que ens ocupa estam molt limitats. I per què estam molt limitats? Perquè els recursos són escassos, i vostè ho sap perfectament, els recursos són escassos i no tenim, el Govern de les Illes Balears no té la capacitat de prestar tots els serveis que voldria i que serien benvinguts i desitjats per la població. I en aquest cas de Can Picafort ens succeeix això: tenim unes necessitats, unes necessitats que per manca de finançament, per manca de capacitat de recursos de la comunitat autònoma no hi podem fer front, aquesta és la situació.

En relació amb el finançament de la sanitat de les Illes Balears alguna culpabilitat té el Partit Popular i nosaltres entenem perfectament que el Partit Popular, en el seu paper d'oposició en aquest moment, en aquesta legislatura demani més, demani més recursos, demani noves prestacions, demani noves infraestructures, nous equipaments, etcètera. Ja ho vàrem dir a la discussió de la proposició no de llei en relació amb el cas de Portocristo, evidentment tant de bo aquest Govern tengués el finançament i la capacitat de recursos per realment posar en marxa aquest PAC a Can Picafort.

No és que el nostre grup rebutgi aquesta possibilitat, el que passa és que el nostre grup és realista i sap que en un termini relativament breu, evidentment el model de finançament tampoc no està tancat i podem aspirar a una gran millora, això és el que a nosaltres ens agradaria, de totes maneres som escèptics sobre aquesta qüestió; per tant, en aquest moment i en un termini relativament breu no veiem possibilitats de despesa, possibilitats de recursos en el Govern balear per poder fer front a aquesta petició i per tant s'haurà d'esperar que aquests recursos hi siguin i hi hagi possibilitat perquè realment es pugui posar en marxa aquest equipament sanitari.

De totes maneres, que quedi clar que a Can Picafort hi ha hagut una millora de serveis sanitaris, primer tema, i que la població de Can Picafort està perfectament atesa, sempre evidentment es pot millorar i es pot anar més enllà, però aquesta és la situació real que tenim en aquests moments.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Melià. Por parte del Grupo Parlamentario BLOC per Mallorca, tiene la palabra, ¿no, no quiere intervenir?

Por parte del Grupo Socialista tiene la palabra la señora ...

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Torres.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torres. Gracias.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en una línia similar a la que ha mantingut el portaveu que m'ha precedit en el torn de paraula i també recordant el que ja es va parlar, com hi ha fet referència fins i tot la Sra. Castillo, la setmana passada en aquesta mateixa comissió en relació amb Portocristo, bé, no podem estar ni mica d'acord amb la manifestació de la portaveu del Partit Popular en el sentit que s'estan retallant serveis per part de la Conselleria de Salut. Aquest centre de Can Picafort, aquest nou centre de Can Picafort suposa una millora dels serveis sanitaris; està construït amb una inversió superior a 2,5 milions d'euros; consta de tretze consultes i dona servei a més de 8.000 persones residents a la zona.

Així mateix, el centre ha vist reforçada la plantilla respecte de l'anterior amb sis nous professionals i també s'ha fet ús d'aquest PAC mòbil durant l'estiu; això entenem que no es pot dir mai que suposa un retall de serveis, tot el contrari. S'ha introduït, a més, el servei de cirurgia menor ambulatoria; també es planteja, de fet, en col·laboració amb l'hospital comarcal d'Inca la dotació del centre amb altres serveis.

Respecte de la inclusió d'un PAC, d'un punt d'atenció continuada en aquest centre, s'ha de dir, en primer lloc, és evident que tots nosaltres, qualsevol persona voldria que al costat de ca seva hi hagués tots els serveis possibles i sobretot en una matèria tan sensible com és la matèria sanitària, això és evident, és un desideràtum molt evident, el que passa és que no tots els desitjos es poden complir, perquè tot el que surt fora de les nostres possibilitats és irresponsable dir-ho i fer-ho. Llavors, hi ha una mancança de professionals, hi ha una mancança de finançament i en aquest sentit, dins les possibilitats que té la conselleria ara per ara, s'han d'implantar els serveis que es puguin implantar, però no muntar serveis o intentar muntar serveis que fossin absolutament impossibles o inefectius o fins i tot en determinats serveis que no venen ara al cas, fins i tot podria ser perillós implantar determinats serveis sense totes les garanties.

Llavors, en relació amb aquest centre concret, hem de dir que està situat a nou quilòmetres del PAC de Muro, amb una isòcrona de deu minuts; la distància a urgències hospitalàries d'una isòcrona de trenta minuts. Parlem d'un nucli de població que pertany a la zona bàsica de salut de Marines que inclou una unitat bàsica de salut de Santa Margalida i un centre de salut de Muro i hem de dir que no hi ha cap zona bàsica de salut amb dos PAC. El funcionament és de vuit del matí a nou hores, de dilluns a dijous, i de dilluns a dijous, perdó, de vuit a sis hores el divendres.

La unitat bàsica de Can Picafort no és un centre de salut i no existeix cap PAC situat a una unitat bàsica.

En definitiva, no es pot manifestar, perquè no és real, que hi hagi un retall de serveis sanitaris. Evidentment, no ho negaré, perquè seria una ximpleria fer-ho, que a mitjans de comunicació fa un temps va aparèixer una declaració d'intencions respecte de la implantació d'aquest punt d'atenció continuada; però avui per

avui és insostenible per al sistema sanitari posar més recursos i a tots els llocs, entre d'altres raons, com ja he dit, per la manca de professionals. I això que s'ha manifestat per la portaveu del Partit Popular que ara pareix una novetat i una notícia que no s'implanti aquest PAC, tampoc no és cert perquè, tal i com consta en una consulta a les hemeroteques, consta que ja en el novembre de l'any 2006 el Partit Socialista va advertir que tenia notícies que el PAC no atendria urgències les 24 hores.

Per això, ara per ara s'ha de millorar evidentment el transport i solucionar els problemes d'accés que puguin existir, sense que això suposi tancar evidentment cap porta, però avui per avui no podem votar a favor d'aquesta proposició no de llei per les raons dites tant en aquesta comissió, com, per similitud, per les raons dites a la comissió anterior en relació amb Portocristo.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Torres. Por contradicciones tiene la palabra el Grupo Popular, la Sra. Aina Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gracias, Sra. Presidenta. Bé, veig que, ja m'ho esperava, després d'haver vist la proposta de Portocristo que havia decaïgut, també esperava que aquesta decaigués, el que passa és que nosaltres tal vegada som massa cabotes, insistim i creim que les coses que serveixen per millorar doncs s'han de dur a aquesta comissió i s'han de debatre. Jo havia demanat un debat amb una mica més d'alçada política, és a dir, no només a Can Picafort, sinó que volien d'atenció primària. Veig que no ha estat possible, la pròxima vegada avisarem d'aquest debat perquè la conselleria els pugui passar les dades per tenir aquest debat, perquè veig que moltes dades però poc debat ideològic, que se suposa que és el que hem de fer en aquest Parlament, però en qualsevol cas analitzem els motius pels quals vostès rebutgen aquesta iniciativa.

Per una banda, perquè hi ha pocs recursos; si és així, per què permetem que el Sr. Rodríguez Zapatero ens llevi 60 milions d'euros de sanitat, amb el 2% d'avançaments?

(Rialles i remor de veus)

Sí, l'altre dia vàrem demanar que s'impugnàs aquest acord i ningú no va dir que sí, ningú no va dir que sí. I en canvi 60 milions -jo parl de molt menys, perquè posar en marxa el PAC de Can Picafort i Portocristo no arriba ni molt manco a aquesta quantitat-, si és així que tenim manca de recursos, per què votaren en contra ahir del cofinançament de Son Dureta? Clar, és que costa creure que unes coses, bé, doncs per a unes coses sí i per a altres no; és a dir, si tenim manca de recursos m'agradaria saber per què ahir tots els grups polítics varen votar en contra de demanar a l'Estat que també pagàs Son Dureta quan ho fa amb altres hospitals, però bé, es va votar en contra.

Manca de recursos amb una Conselleria de Salut que en el 2003 tenia un 22% de dèficit i en canvi en el 2007 l'han trobada amb dèficit, però en un 14. Ho dic més que res per al discurs que tenen vostès, que no es pensin que les coses estaven tan malament, no, en el 2003 estaven molt pitjor i es varen fer moltíssimes coses. Es tracta de saber fer les coses, ...

(S'escolta una veu de fons)

Bé, a mi m'agradaria que els senyors almanco ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Señores diputados, por favor.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

... respectassin la intervenció de la diputada del Partit Popular.

Però bé, en qualsevol cas entenc que no els agrada, perquè destacar la incoherència política entenc que no agradi a ningú, però és que és així: votam que no a unes coses que tenen la seva lògica i en canvi doncs ara resulta que tenim manca de recursos, bé, perfecte, si per a vostès això és un raonament suficientment important, anirem a Can Picafort i els ho contarem als ciutadans de Can Picafort.

També diuen que hem de veure com estàvem i com estam. És que només faltaria que amb una inversió de 2,5 milions d'euros, que, per cert, l'altre dia el conseller de Salut ens va recriminar que no inauguràrem cap centre de salut, però és que els hi vàrem deixar perfectament equipats perquè els pogués inaugurar ell, perquè no en vàrem voler inaugurar cap que no estigués en funcionament, però aquest ja estava fet. No m'ha de contar, Sra. Torres, la història del centre de salut de Can Picafort, li he dit que tenia molta història i efectivament tindrà molta història. No sé, Sr. Melià, si serem grans intel·lectuals per dir això, però tindrà història perquè nosaltres no deixarem de demanar que aquest centre sigui un PAC.

I per cert, ho digui això als seus de Can Picafort, els ho diguin, perquè estic segura que al Partit Socialista de Can Picafort li encantarà tenir aquest debat d'avui, perquè ells mateixos varen ser els que varen aprovar una moció a l'Ajuntament de Santa Margalida, que la tenc jo aquí, aposta pensava que tal vegada avui votarien una altra cosa, de novembre del 2007 on insten la Conselleria de Salut que el PAC de Can Picafort sigui PAC, és a dir que sigui de 24 hores. Per tant, els ho contarem a veure si estan d'acord amb el que diu vostè, Sra. Torres, i el que li ha escrit el Sr. Conseller, que milloraran el transport en lloc d'incorporar el PAC a aquest centre nou de salut.

I no demanam cap impossible ni demanam que es facin coses que no es varen fer la passada legislatura, demanam simplement el que estava planificat i el que estava planificat amb el consens polític de tots. Què no ho saben fer? Ho diguin, jo només els dic una cosa: si avui governàs el Partit Popular, vostès ara no estarien dient el que diuen, estarien dient tot el contrari, o millor, no dirien res, perquè aquest centre de salut s'hagués inaugurat com a PAC, que és el que estava previst. Com ho haguessin fet? No ho sé, però un govern que presumeix

d'haver incrementat en cent metges d'atenció primària, crec que no ha de tenir molts problemes per destinar un equip d'atenció continuada a Can Picafort i un altre a Portocristo.

Per tant, com dic, és una pena i lamentam des del Partit Popular que no s'hagi pogut votar a favor d'aquesta iniciativa i nosaltres continuarem amb aquesta història, perquè creim que els ciutadans de Can Picafort s'ho mereixen. És ver que tenen més, però quan a tu et diuen que tindrà un metge 24 hores, si el tenies cinc i passes a tenir-lo set hores no et basta; i si vostès visquessin a Can Picafort no els bastaria i avui dirien una altra cosa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Castillo. Pasamos a la votación de la Proposición no de ley RGE núm. 7981.

¿Votos a favor?

(Algunes rialles i remor de veus)

¿Votos en contra?

Bueno, en consecuencia queda rechazada: votos a favor, 7; votos en contra, 9. Por lo tanto, queda rechazada la proposición no de ley.

Sin otros temas a tratar, pues se levanta la sesión. Gracias.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS